

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Undecimus. Quilibet status supernaturalis est ordinata & proxima
dispositio ad subsequentem magis in charitate radicandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Quilibet status supernaturalis est ordinata & proxima dispositio, ad subsequentem magis in charitate radicandum.

ARTICVLVS VNDECIMVS.

EO quod [dilectio charitatis, ten-
dat in Deum sicut in principium
beatitudinis; in cuius communica-
tione amicitia charitatis fundatur. idèo
oportet, quod in his quæ ex charitate
diriguntur, attendatur aliquis ordo,
non tantum secundùm relationem ad
primum principium huius dilectionis,
quod est Deus; sed etiam secundùm
quod ordo includit in se aliquem mo-
dum prioris, & posterioris;] pro ut
scilicet unus status, seu vniuersiter diu
operandi modus, est ordinata, & prox-
ima dispositio, ad sequentem in charita-
te magis radicandum.

Et istiusmodi quidem maioris radica-
tionis modus, quodammodo nece-
ssarius videtur, ex eo, quod [charitas b
non augeatur quoque aetū charita-
tis. nisi dispositiue; in quantum scilicet
ex uno ipsius aetū, redditur homo
promptior ad agendum secundūm cha-
ritatem.] & hinc colligere licet, quare
fruitionis mysticæ continuatio, & du-
ratio; non in quiete, & firma inhæ-
sione; sed in actuali, ordinata, & suc-
cessiva operatione consistat; quia ni-
mirum aetū singulares, operationes

seu verba in instanti proferuntur, &
sua, vt ita loquat paritate, & momen-
taneo transitu, vix bene afficere cœpe-
runt, quin illic transierint. multiplicati
verò istiusmodi minutis actibus, in
sphæris, dimensionibusvè c Diuinitatis,
protumpit mysticus in actum fer-
uentiorem dilectionis; & consequen-
ter crescente habilitate in inferiori, in
spiritus proprij, & spiritus diuini regio-
nibus, augebitur charitas in actu nota-
biliter; scilicet ubi per has regiones,
ab infimis, per medias, ad superiores
conscenderit, aut è contra, à summis
per medias ad inferiores descendenter.
vnde etiam [augmentum spirituale d
charitatis quodammodo simile est co-
porali augmento. augmentum autem
corporale in animalibus, & plantis, non
est motus continuus; ita scilicet, quod
si aliquid tantum augetur in tanto tem-
pore, necesse sit, quod proportionaliter,
in qualibet parte illius temporis, a-
liquid augeatur; sicut contingit in mo-
tu locali; sed per aliquod tempus natu-
ra operatur, disponens ad augmen-
tum, & nihil augens actu: & postmo-
dum producit in effectum id, ad quod
disposuerat, augendo ipsum animal, vel
plantam in actu.] hinc etiam videri po-
test fundamentum durationis ad annos
aliquot, vel unius status mysticæ exer-
citionis, & feruentioris dilectionis, qua
ad charitatis prospectum conatur.

Iam verò cum [habitus e & disposi-
tio possint augeri,] per hoc quod [sub-
iectum

a S.Thom.1.z.q.26.a.3. b idem 1.z.q.24.a.6.c. c inf.decis.4.a.3. q.4. d S.Thom. ibid.

e S.Thom.1.z.q.52.a.1.c.

iectum perfectius participat a formam præexistentem,] gratiam scilicet mysticam, & in eius effectu, usum, aut consortium diuinæ naturæ. clarum est, quod digesta vna amplissima radicatione in charitate scilicet, per integrum vnum, ab infimis, per media, ad summum ascensum; aut è contra: per integrum vnum à supremis, per media, ad infinitum descendens; quod inquam eiusmodi status, sit proxima, & ordinata dispositio, ad sequentem statum maioris radicationis in charitate. quo ita totum vniuersum mysticæ vitæ, per ordinatos motus descensus, aut ascensus, eminenti ratione de Deo omnia affirmando, ant transcendenter negando, compactum, & connexum per omnem iuncturam, intermediarum dimensionum, & regionum mentalium in mensura, augmentum donationis Christi, digerat, ac inescat.

Et certè huius ordinis ignorantia & perturbat formam meritorum, nec reputatur perfecta rei cognitio in nobis existere cum scimus quid sit in nobis faciendum, & ignoramus quo ordinem sit procedendum.] hinc etiam nuncquam certa, & infallibili notitia, aut proprium, aut alienum statum quisquam intelliget; minusque in intermediiis humanitatis proprij spiritus, ac spiritus diuini solido iudicio, in ordinata praxi deducet; qui non statuum ordinem, eorumque non interruptam consecutionem ad inuicem, cum pri-

mis obseruauerit. sicut ille qui celorum ambitum, ornatum, stellarum, & planetarum motum, lumen, & pulchritudinem communi, atque ignaro oculo intueretur; is quidem omnia hæc videt, at quot cœlorum sint sphærae, seu circuli, motus, distantia, contactus, luminis receptiones, & emissiones, virtutes & distinctiones, minimè intelliget; id quod tamen is, qui in Astronomicis pie, & cautè versatus, rite intelliget, ac distinctè monstrabit. charitas ergo mystica, & iustorum semita, e quasi lux splendens procedit, & crescit usque ad perfectam diem. quando scilicet in amoris exercitio [insigniter profecerit, in & nouum statum gratiae] immediatè sequentem. inter vero, etiam perfectum virum, subinde, ex terrena inhabitacione, ac personam multa cogitantem, deprimi, consequenter dicemus.

An mysticus in perfectis statibus molestetur passionibus inordinatis.

ARTICVLVS DVODECIMVS.

Quemuis perfectiores Viri, [ab omni rerum & corporeatum voluptate abducantur, liberi autem ab omnibus malis, Deique amore impulsi, omnium bonorum pacem diligent, & sanctimoniam, atque ab hac vita principium futuræ faciant, cum inter homines Angelorum vitam imitentur, cum

a S. Thom. I. 2. q. 52. art 2. c b S. Bonav. solil. c. 1. c Proverb. 4. d S. Thom. I. p. q. 43. art. 6 ad 1. & alib. e S. Dionys. epist. ad S. Ioan. Euang.